

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Mitrofan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

7 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Maria Grozavu, reprezentată de avocatul Constantin Cojocari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Grozavu împotriva Ministerului Justiției, Procuraturii Generale, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la scoaterea bunurilor de sub sechestru aplicat în cadrul cauzei penale,

împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 20 decembrie 2019, Maria Grozavu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Procuraturii Generale, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la ridicarea sechestrului.

În motivarea acțiunii a indicat că la 12 august 2019, de către organul de urmărire penală al Direcției Urmărire Penală a Inspectoratului General al Poliției al MAI a fost pornită urmărirea penală nr. 2-19790143 pe semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b/1), c) din Codul penal.

Reclamanta a notat că la 4 septembrie 2019, Nistor Grozavu a fost recunoscut în calitate de bănuț, iar la 4 decembrie 2019 acestuia i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b), b/1) din Codul penal.

La 8 noiembrie 2019, în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, în vederea unei eventuale confiscări speciale sau extinse, prin ordonanțele procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vitalie Roșioru, s-a dispus punerea sub sechestru a bunurilor imobile: apartamentul nr. 40 din str. XXXXX, mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXX.199.01.040, încăperea ne locativă (garaj, boxă) nr. 8 din str. XXXXX, mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXX.199.01.058 și automobilul de model Audi A8, nr. de înmatriculare XXXXX.

Ulterior, prin încheierea din 8 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, judecător Elena Costiuc, a fost admis demersul procurorului și în scopul asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, în vederea unei eventuale

confiscări speciale sau extinse, a fost autorizată punerea sub sechestru a bunurilor imobile.

La 26 noiembrie 2019, de către ofițerul superior de urmărire penală al SUP IP a DEUP CE a DGUP al IGP, Țurcan Valerii, lui Nistor Grozavu (soțul reclamantei Maria Grozavu) i-au fost aduse la cunoștință ordonanțele procurorului Vitalie Roșior din 8 noiembrie 2019 și încheierea din 8 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana privind punerea sub sechestru a bunurilor imobile, apartamentul nr. 40 din str. XXXXX, mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXX.199.01.040, încăperea ne locativă (garaj, boxă) nr. 8 din str. XXXXX, mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXX.199.01.058 și automobilul de model Audi A8, nr. de înmatriculare XXXXX.

Astfel, reclamanta a considerat că aplicarea sechestrului pe întreaga cotă-parte a bunurilor imobile și automobilul de model Audi A8 menționate supra, a fost efectuată ilegal și neîntemeiat, iar ordonanțele procurorului, încheierea instanței de judecată și mandatul privind punerea sub sechestrul a bunurilor care au fost formulate cu un conținut abstract, în termeni foarte vagi, fără a specifica care este cotă-parte dintr-o proprietate comună, care ar putea fi pusă sub sechestru și dacă aceste bunuri sunt pasibile de confiscare specială sau extinsă ori nu.

Respectiv, la 29 noiembrie 2019 s-a adresat cu plângere către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vitalie Roșior, solicitând scoaterea de sub sechestru a cotei-parte, care îi aparține cu drept de proprietate, însă prin ordonanța procurorului Dumitru Raileanu din 9 decembrie 2019 s-a refuzat în satisfacerea cerințelor înaintate.

A invocat că dacă procurorul sau instanța de judecată cu adevărat ar fi verificat și examinat informația din baza de date a IP „Agenția Servicii Publice”, ar fi constatat că reclamanta este proprietar al bunurilor imobile menționate supra, și nu ar fi aplicat sechestrul pe cota-parte din bunurile proprietate comună ce aparține reclamantei.

Astfel, conform certificatului de căsătorie, căsătoria dintre Nistor Grozavu și Maria Grozavu a fost încheiată la 20 aprilie 1982. Prin urmare, prin efectul căsătoriei toate bunurile obținute în timpul căsătoriei sunt proprietate comună în devălmășie.

Reclamanta a solicitat scoaterea de sub sechestru a ½ cotă-parte din bunurile proprietate comună și anume: apartamentul nr. 40 din str. XXXXX, mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXX.199.01.040, încăperea ne locativă (garaj, boxă) nr. 8 din str. XXXXX, mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXX.199.01.058, automobilul de model Audi A8, nr. înmatriculare XXXXX, pe motiv că punerea sub sechestru pe întreaga cotă-parte a bunurilor menționate a fost efectuată ilegal și neîntemeiat, deoarece reclamanta, nu are statut procesual de bănuit, învinuit, inculpat în cauza penală nr. 2019790143 și încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Mariei Grozavu a sumei de 1 000 de lei, cu titlul de compensare a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică și sumei de 100 de lei compensarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Maria Grozavu împotriva Ministerului Justiției, Procuraturii Generale, intervenient accesoriu IP „Agenția

Servicii Publice” cu privire la scoaterea bunurilor de sub sechestru aplicat în cadrul cauzei penale, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 17 iulie 2020, Maria Grozavu, reprezentată de avocatul Constantin Cojocari, a depus cerere de apel.

Prin decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Maria Grozavu, reprezentată de avocatul Constantin Cojocari. S-a menținut hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Grozavu împotriva Ministerului Justiției, Procuraturii Generale, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la scoaterea bunurilor de sub sechestru aplicat în cadrul cauzei penale, fără modificări.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 204 alin. (1), 209 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 164 Cod de executare, Colegiul a considerat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin probelor prezentate, a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, hotărârea fiind legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Colegiul a relevat că din conținutul normelor indicate supra, raportate la actele cauzei a apreciat ca fiind neîntemeiate pretențiile apelantei/ reclamante privind scoaterea de sub sechestru a ½ cotă-parte din bunurile imobile și mobile, pe motiv că punerea sub sechestru pe întreaga cotă-parte a bunurilor din speță este efectuată ilegal și neîntemeiat, deoarece reclamanta nu are statut procesual de bănuit, învinuit, inculpat în cauza penală nr. 2019790143.

Reținând prevederile art. 572 alin. (1) și (2) Codul civil (în redacția de până la republicare), Colegiul a reliefat că nici odată cu înaintarea prezentei cereri de chemare în judecată și nici pe parcursul examinării acesteia, apelanta nu a confirmat faptul delimitării proprietății comune în devălmășie a ei și soțului și stabilirii cotelor-părți a bunului în litigiu deținut de dânsii.

Prin urmare, în situația în care proprietatea comună a soților nu a fost divizată, nefiind stabilite cotele-părți a fiecărui soț, nu poate fi solicitată nici ridicarea sechestrului de către alt coproprietar a bunului, o astfel de acțiune urmând a fi înaintată numai după stabilirea cotelor-părți în proprietatea comună în devălmășie.

La caz, și prima instanță a punctat că ținând cont că sechestrul aplicat are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exercițiului intereselor statului, fiind reglementată în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile intereselor statului prin imposibilitatea asigurării recuperării prejudiciului cauzat prin infracțiune, precum și a unei eventuale confiscări speciale sau extinse.

De altfel, instanța de apel nu a reținut nici argumentele invocate în apel cu referire la prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or în speță apelanta nu pretinde repararea unui prejudiciu, ci ridicarea sechestrului.

Aici, Colegiul a reiterat că norma art. 164 alin. (2) Cod de executare, indică expres că, dacă sechestrarea (inventarierea) bunurilor s-a făcut în temeiul unei hotărâri penale privind confiscarea bunurilor, persoana condamnată și organul financiar respectiv vor figura în calitate de pârât.

În speță, Colegiul a conchis că lipsește temeiul legal de ridicare a sechestrului, învederând că măsurile de asigurare constituie măsuri procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la executarea integrală a documentului executoriu.

La 14 ianuarie 2021, prin intermediul poștei electronice, Maria Grozavu, reprezentată de avocatul Constantin Cojocari, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 3 noiembrie 2020 și a expediat-o participanților la proces la 29 decembrie 2020 (f.d. 123), la materialele cauzei lipsind dovada de recepționare a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la 14 ianuarie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 3 februarie 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 151), or, până la data examinării cauzei careva referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Maria Grozavu, reprezentată de avocatul Constantin Cojocari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maria Grozavu, reprezentată de avocatul Constantin Cojocari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Maria Grozavu, reprezentată de avocatul Constantin Cojocari, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maria Grozavu, reprezentată de avocatul Constantin Cojocari, împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat